

מצאה חציצה בין שינה אחר טבילה

1. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כה עמוד א

והאמר רבין אמר רב אדא אמר רבי יצחק: מעשה בשפחה של בית רבי, שטבלה ועלתה ונמצא עצם בין שיניה, והצריכה רבי טבילה אחרת! נהי דביאת מים לא בעינן, מקום הראוי לבוא בו מים בעינן; כדרבי זירא, דאמר רבי זירא: כל הראוי לביילה - אין בילה מעכבת בו, ושאינו ראוי לביילה - בילה מעכבת בו.

2. תוספות מסכת נדה דף סו עמוד ב

כל הראוי לביילה אין בילה מעכבת בו - . . . א"ת אמאי לא בעינן ביאת מים לכתחילה בבית הסתרים כמו בילה וקריאה בחליצה ובביכורים וי"ל דאין סברא גבי טבילה שלא הקפידה תורה אלא שיטהר האדם ואין לומר דלכתחילה לבעי דכיון דכדיעבד טהור לכתחלה נמי לא בעי ותעלה לו טבילה אבל בילה ומקרא בכורים וחליצה מצות נינהו הלכך לכתחלה ליעבד. . . .

3. תלמוד בבלי מסכת נדה דף סז עמוד ב

אמר ר' יצחק, דבר תורה: רובו המקפיד עליו - חוצץ, רובו ואינו מקפיד עליו - אינו חוצץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד - משום רובו המקפיד, וגזרו על מיעוטו המקפיד - משום רובו המקפיד. ולגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד! היא גופה גזרה, ואנן ניקום ונגזור גזרה לגזרה?

4. שולחן ערוך יורה דעה הלכות נדה סימן קצח

סעיף כד

<כד> צריכה לחצוץ שיניה שלא יהא בהם דבר חוצץ, ל מז) שאם טבלה ונמצא שום דבר דבק בהם לא מח) לא עלתה לה טבילה. כב) ויש נוהגים שלא לאכול בשר ביום לכתן לבית הטבילה, מפני שהוא נכנס בין השינים יותר ממאכל אחר; ואף על פי שבדקות וחוצצות השינים, חוששת דילמא תשתייר מיניה ולא אדעתה, <כה> מט) ומנהג יפה הוא. הגה: ואין לה לאכול בין הרחיצה לטבילה (הרא"ש בה"נ); ואין לה לעסוק כל היום קודם הטבילה בבצק או בנרות של שעה, שלא ידבק בה (ש"ד), וכן נהגו.

5. ט"ז יורה דעה סימן קצח

(כה) ומנהג יפה הוא. ופשוט שאם לא נהגה כן א"צ לעכב הטבילה בשביל זה ובשבת ויו"ט המנהג שאוכלים בשר רק שתזהר לנקר ביותר אחרי כן: